

Antoine de Saint-Exupéry

Küçük Prenses

Yazarın çizdiği resimlerle

çanun nəşriyyatı

Antoine de Saint-Exupéry KÜÇÜK PRENS

Bakü, Qanun Yayın Evi, 2024, 144 sayfa

Tür: fiction/çocuk edebiyatı/alegorik öykü

Boyut: 120x185 mm

Cilt: yumuşak

Baskı: 04.04.2024

Naşir: Şahbaz Xuduoğlu

Editör: Lale Hüseyin

Sayfa düzeni: Rahile Şamil

Kapak tasarımı: Rafael Gasim

Qanun Yayın Evi

Bakü, AZ 1102, Tbilisi c., 76

Tel: (+994 12) 431 16 62;

(+994 12) 431 38 18

Mobil: (+994 55) 212 42 37

e-mail: info@qanun.az

www.qanun.az

www.fb.com/Qanunpublishing

www.instagram.com/Qanunpublishing

ISBN 978-9952-38-928-9

Copyright © Antoine de Saint-Exupéry, 1943

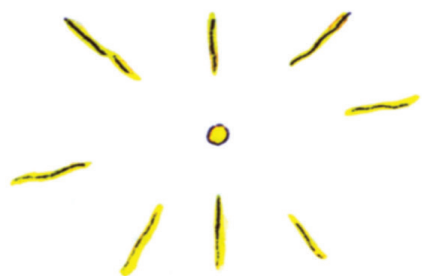
© Qanun Yayın Evi, 2016; 2024

Leon Werth'e

Bu kitabı bir büyüğe sunuyor olmamdan dolayı çocuk okurlarımın beni hoş görmelerini dilerim. Bunu yapmamın çok ciddi bir nedeni var: o, benim dünyadaki en iyi arkadaşım. İkinci nedenim de şu: Bu adam her şeyi anlıyor, çocuk kitaplarını bile. Üçüncü bir nedenim daha var: Fransa'da yaşıyor şu anda, aç ve üşüyor. Biraz yüreğinin ısıtılması ona iyi gelir. Eğer bütün bu nedenler size yeterli gelmiyorsa, o zaman ben de bu kitabı onun çocukluğuna armağan ederim. Bütün büyüklerin bir zamanlar çocuk olduğunu biliyoruz: pek azı bunu hatırlasa da... Neyse, sunuşumu şöylece değiştireyim...

*Leon Werth'in
çocukluğuna...*

Altı yaşındayken Gerçek Öyküler adlı, balta girmemiş ormanlardan söz eden bir kitapta korkunç bir resim görmüştüm. Boa yılanının bir hayvanı nasıl yuttuğunu gösteriyordu. Resmi böyle çizdim:

Kitapta şunlar yazılıydı: “Boa yılanı avını bütün halinde çiğnemenen yutar.

Ondan sonra hiçbir yere kıvıldaıamaz ve altı ay süren sindirimi boyunca uyur.”

Balta girmemiş ormanlar üzerine uzun uzun düşündüm bunları okuyunca. Sonra da

biraz çaba ve renkli kalemle ilk resmimi yaptım. İşte 1 numaralı resmim aynen şöyleydi:

Sanat yapıtımı büyüklere gösterdim. Korkup korkmadıklarını sordum. “Korkmak mı?” dediler.

“Şapkadan mı?”

İyi ama, şapka resmi yapmamıştım ki ben. Fili yutmuş olan bir boa yılanı resmi yapmıştım. Ama büyükler anlamadığı için onlara bir resim daha yaptım. Büyükler açık seçik görüp anlasınlar diye fili yutmuş olan yılanın içini çizdim. Şu büyüklere her şeyi tek tek açıklamak gerekir hep. 2 numaralı resmim de şöyle oldu.

Büyükler bu kez de boa yılanının içinin ya da dışının resimleriyle uğraşmayı bırakıp, kendimi coğrafya, tarih, aritmetik ve dilbilgisine vermemi öğütlediler. İşte daha altı yaşındayken belki de çok büyük bir ressam olma fırsatını böylece kaçırmış oldum, 1 ve 2 numaralı resimlerimin başarısızlığı hevesimi kırmıştı doğrusu. Büyükler hiçbir şeyi kendiliklerinden anlamıyorlar. Onlara hep bir şeyleri açıklamak zorunda olmak ne kadar da sıkıcı bir şey çocuklar için.

Ben de başka bir meslek seçtim kendime: pilot oldum. Dünyanın her yerinde biraz uçtum. Coğrafyanın çok işime yaradığı bir gerçek. Bir bakışta Çin'de miyim, yoksa Arizona'da mıyım anlarım. Geceleyin yönümü şaşırınca çok yararlı olur bu bilgiler.

Hayatım boyunca birçok önemli kimseyle ilişkilerim oldu. Büyüklerin arasında da çok bulundum.

Onları çok yakından tanıma fırsatı geçti elime. Ama doğrusu onlar hakkındaki ilk yarğım da bir değışme olmadı.

Zaman zaman aralarında birazcık daha zeki görünenler olmadı değil. Öyle zamanlarda hemen hep yanımda taşımakta olduğum 1 numaralı resmimi çıkarıp denememi yapıyordum: bakalım kavrayışı yerinde mi diye. Ama ne çare, o da sözleşmiş gibi ötekilerle aynı yanıt veriyordu: “Şapka.”

Eh bunun üzerine ben de ona boa yılanından, balta girmemiş ormanlardan, ya da yıldızlardan filan söz etmiyordum artık. Anlayacağı düzeye iniveriyordum; briçten, golften. politikadan, kravattan filan söz açıyordum. Büyükteki keyfi görün siz artık; akli başında biriyle karşılaştı ya sonunda.

Bundan altı yıl önce Büyük Sahra Çölü üzerinde uçağımla geçirdiğim kazaya kadar işte bu yüzden yapayalnız bir hayat sürdüm. Motorda bir parça kırılmıştı.